

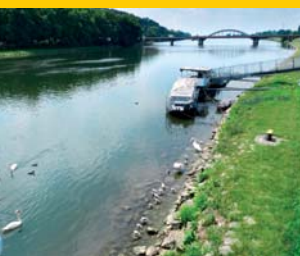

ČEJKOVICKÝ ZPRAVODAJ

2
2018

Boží muka

Senioři informují

Čarodějnice

Skauti – Vinné trhy

Nová fasáda kuželny

Oprava fasády zámku

Úprava parku u MŠ

Kaplička ul. Bílovická

Boží muka Krátiny

SLOVO STAROSTY

AUTOR: Ing. Pavel Novotný, starosta obce

Vážení a milí spoluobčané,
tak nějak bez jara jsme vpluli rovnýma nohama přímo do léta. Nestačíme se divit, co nám ta naše příroda předvádí. Teplá rána a horké dny střídají bouřky a prudká ochlazení. Bouřky nás našťěstí míjejí, ale na druhé straně sucho, které nás trápí, začíná být kritické. Díky vysokým teplotám je vegetace hodně vpředu a jen těžce odhadujeme, co to s plodinami udělá. Pomalu začínají žně a patrně nebude žádným problémem mít na krojované hody ve sklepě burčák. Musíme věřit, že příroda je moudrá a sama si tyto anomálie vyřeší.

Obec v tomto roce 2018 uspořádala oslavy 770 let od první písemné zmínky o Čejkovících. Chtěli jsme sdružit všechny občany a rodáky a uspořádat pro ně kulturní program, kde by se mohli všichni setkat a zavzpomínat. K tomuto výročí byla také vydána knížka mapující historii i současnost Čejkovic. Tato kniha se křtila právě při zahájení kulturního odpoledne. V současné době ji můžete zakoupit na radnici. Nejenom kultura byla k vidění, ale i skákačí hrad se skluzavkou, keramická dílnička, výroba odznaků, malování na obličeje a další aktivity zabezpečené Skauty a Bronzosaury. Tyto atrakce nejvíce ocenily děti. V neděli byla brněnským biskupem monsignorem Vojtěchem Cikrlem posvěcena nově vybudovaná boží muka na Cigánově. Tato sakrální stavba s uceleným záměrem celého prostranství bude pro budoucí generace připomínkou výročí 770 let Čejkovic. Pak následoval průvod občanů do kostela ke slavnostní svatě mši. Také kaplička na ulici Bílovická dostala nový kabát, novou střechu a okolní chodníčky. Byla restaurována socha Panny Marie Sedmibolestné a doplněn obrázek sv. Františka. Na horním konci byla také opravena boží muka, dostala novou výmalbu, náter okna a bylo částečně upraveno okolí.

Průběžně probíhají dokončovací práce na projektu Veřejná zeleň na ulici Wurmova. Zbývá dokončit zátežový trávník za mateřskou školou, tato plocha by měla sloužit pro zásobování mateřské školky a taky parkování vozidel. Vznikl zde nový park s chodníky a lavičkami. V rámci tohoto projektu je i výstavba pergoly na ulici Masarykova naproti kostela. Vznikne zde odpočinkové místo pro cyklisty a návštěvníky. Během prázdnin se uskuteční výsadba nových stromů, opěrných zdí a chodníků.

V minulých měsících jsme se věnovali opravám dešťových vpustí a poklopů šachet kanalizace. Největší

počet oprav byl proveden na ulici Wurmova, kde bylo nutné z větší části vyměnit dešťové vpustě a hlavně správně provést vyspádování povrchu vozovky v okolí dešťových vpustí. V minulosti byly dešťáky usazeny tak, že voda je minula a tekla po komunikaci. Určitě se zlepšila rovinatost vozovek a pevně věřím, že tyto opravy odstraní následné propadání vozovek u dešťových vpustí.

Opravuje se fasáda zámku. Začínáme ze strany parkánu, strany viditelné z centra obce. Tato část byla vybrána jako první, zkušební, aby se vyladil správný postup oprav a použité technologie. Lešení tam stojí již nějaký pátek, ale použité technologie oprav fasád byla podmínkou památkářů, kteří požadovali speciální omítkové směsi, které musejí vyzrávat před finálním nátěrem. Takže čekáme, až to vyschne. Také v zámecké zahradě se dostavěla spadá zeď a celá stará zeď dostala novou korunu, taškovou stříšku na ochranu zdi před deštěm a sněhem. Poslední opravovaná část zdi je u parkoviště, byla již dříve omítnuta. Zastupitelé zamýšleli postavit zde celou novou zeď, památkáři však zde nedali souhlasné závazné stanovisko a doporučili starou omítnutou zeď otlouct na cihlu a znovu omítnout. To vše z důvodu návaznosti této zdi na budovu zámku a taky aby pohledově byla zeď ze strany uliční stejná jako sýpka vedle. A tak se taky děje. Zeď dostane i křídlicovou stříšku pro ochranu před povětrnostními vlivy.

Z novodobých budov jsme se zaměřili na poslední obecní budovu, která nebyla zateplena. Byla to kuželna. Zastupitelstvo rozhodlo o zateplení obvodového pláště kuželny, včetně zateplení střechy. V tuto dobu již kuželna září bílou fasádou a určitě nejenom estetic-ky, ale i energeticky získala. Chce to prostě procházku a podívat se na kuželnu, možná si dát i pívko, děti poslat skotačit na dětské hřiště vedle kuželny nebo do parku. Myslím, že v tomto koutu Čejkovic je krásně.

Pršelo málo, ale ty dvě bouřky, na které si už málokdo z vás vzpomíná, nám udělaly paseku v potoku u Hrubé uličky. Z lokality Novosádky, kde jsou vysazeny nové vinohrady, se odplavilo velké množství zeminy, kterou zachytila dešťová kanalizace. Ta nasměřovala společně s další dešťovou vodou bláto do potoka, kde se vytvořila následně hráz a přinutila veškerou vodu téct ne potokem, ale splaškovou kanalizací na čistírnu odpadních vod. Potokem nám voda netekla a všechna se vlévala do stokové kanalizace. Protože to byl kalamitní stav, nelogicky jsme v tu dobu čistili i vodu z potoka. Bylo nutné povolat bagr

a nános bláta po bouřce odbagrovat a odvézt. To jen na vysvětlenou, proč se na potoce pohyboval bagr a nevyčistil celý potok. Snad se nám jednou podaří přesvědčit Povodí Moravy, aby celý potok vyčistilo.

Taky jsme byli neslavně slavní. To když nám spadla střecha na Masarykově domku. No nám, spíše Sokolům. Málokdo ví, že budova patří Sokolům, a tudíž střecha spadla Sokolům. Nicméně obec napomáhá, aby se daly dohromady finanční prostředky na opravu. Zastupitelstvo obce Čejkovic schválilo vratnou finanční výpomoc Sokolům ve výši 300 tisíc korun a zprostředkovalo pro ně na Jihomoravském kraji dotaci ve výši 350 tisíc korun. Obec bude dále nápomocná při stavebních úpravách řízením stavebních prací.

Úspěšně proběhly XXIII. Vinné trhy Čejkovice v prostorách Zámku a zámecké zahrady. O oslavách 770 let

od první písemné zmínky již bylo hovořeno. Čekají nás krojové hody, Dny otevřených sklepů a Bylinkové slavnosti. Tak Vás všechny zvou na tyto a další akce.

Byl vypsan konkurs na obsazení místa ředitele školy. Celkem se přihlásili tři uchazeči, z nichž jako nejvhodnější byla vybrána kandidátka, která doposud pracovala jako zástupkyně ředitele Základní školy v Šardicích.

Do nadcházejících prázdninových a dovolenkových dnů vám přeji hodně příjemných a teplých dnů, abyste načerpali na svých dovolených co nejvíce energie, osobní pohody a abyste si všichni alespoň jednou za rok odpočinuli. Pokud to umíte a jde to.

STAVÍME CHRÁM SVÉHO ŽIVOTA!

AUTOR: P. Miloslav Čamek, farář

Své zamyšlení bych začal jedním příběhem: „Jeden muž putoval skalnatou krajinou. Jeho cesta vedla kolem několika kamenolomů. Muži v nich dobývali velké kusy kamene a opracovávali je ve kvádry stavebního materiálu. Dělníci byli nesmírně unavení, zaprášení a zpocení. Mlčenlivě bušili do kamenů. Poutník třem z nich dal postupně stejnou otázku: „Co to děláš?“ První muž nazlobeně odpověděl: „Nevidíš? Těžce dřu!“ Druhý kameník odpověděl. „Vydělávám peníze! Dělám od rána do večera, abych uživil ženu a děti.“ Třetí kameník vzlédl od práce a udiveně se zeptal: „Nevidíš? Stavím chrám!“

Tento příběh nás chce podnítit, abychom se zamýšleli nad životem, který žijeme. Jak bychom odpověděli my? Možná podobně, nebo bychom neměli žádnou odpověď. Opravdu život, který žijeme, má být naplněn vznešeným ideálem a má mít veliký cíl. Styl současného života nás nevede k něčemu vznešenému a velikému. Často jsou naše cíle naplněny slovem „mít“.

Je nám předkládáno nekonečné množství nabídek, kde je nám deklarováno, že pokud si tuto věc koupíme, pořídíme, budeme „IN“ a šťastní – nadmíru spokojeni. Mnohokrát jsme udělali zkušenost, že potěšení jsme byli jen určitou chvílí a za nějakou dobu štěstí vyprchalo a dotýčnou věc jsme skoro vůbec nepotřebovali.

Moderní konzumní styl života nám stále zdůrazňuje jednu lež, která je nám předkládána jako nejvyšší pravda: „Čím více budeš mít věcí, peněz a majetku, tím budeš šťastnější.“ Když tomuto pokušení lidé dneška stále více věří, tak jsou stále více prázdní. Mohou opravdu mít více peněžních prostředků, mohou být obklopeni zlatem, mohou vlastnit velké majetky a nejmodernější komunikační prostředky, ale srdce lidské zůstává prázdné.

Jsmo svědky brutálních vražd ve školách, útoků na bezbranné nevinné lidi a velké hrubosti mezi lidmi. Klademe si otázku: Kde je příčina a kořen těchto skutků? Nemůžeme říci, že problém je jednoduchý, určitě se v něm odráží výchova, vztahy, média,

internet a také v neposlední řadě společenské klima doby. Když se ponoříme hlouběji. Po čem každý člověk touží? Určitě po lásce. Chce a touží opravdově milovat a být milován. Prostě zakusit lásku Boha a druhého člověka. Svatý Augustin před více jak tisícem let napsal: „Nepokojné je lidské srdce, dokud nespočine v Tobě, Bože.“ On odhalil, co činí člověka opravdu šťastným a naplněným. Nejsou to věci, ani majetek, ani peníze. Ale je to Bůh sám, kterého se snaží člověk dávat na první místo v životě. Vyznávat Ježíše životem, protože Jej máme v srdci. Kdo vyznává Ježíše, ví, že se od něj neočekává, že bude pouze dávat rozumy, nýbrž dávat život. Ví, že nemá věřit vlažně, nýbrž je povolán „hořet“ láskou. Ví, že životem nemá proplouvat či uvelebovat se v blahobytu, nýbrž má riskovat a zajíždět na hlubinu, každý den znovu vycházet v sebedarování. Kdo vyznává Ježíše jako svého Pána: následuje ho až do konce – po jeho cestě, nikoli po našich cestách. Jeho cesta je cestou nového života, radosti a vzkříšení. Cesta, která vede také přes kříž

i pronásledování. Vede k opravdovému štěstí a naplnění všech tužeb lidského srdce.

Proto v období prázdnin je velká příležitost se zastavit, odpočinout, načerpat a také se zamyslet nad životem.

Jak stavíme chrám svého života?

Nepodřizujeme všechno jen tomu, abychom stále více měli?

Nestává se náš život jenom hořečnatým úsilím upínat se ke vzdušným zámkům, kde není cíl? Neodkládáme nejposvátnější věci na druhé nebo třetí místo kvůli tomu, abychom měli jen peníze?

Na tyto otázky si každý z nás musíme hledat odpověď sami a poctivě. Pán nás vede k důvěře, že když budeme celým životem stavět chrám, tak nás nikdy ne-

opustí a bude nás doprovázet po jeho cestě života.

Nezapomínejme na Boží věci, pravidelnou modlitbu, slavení mše svaté, četbu Písma svatého a přijímání svátostí, a také vyhledávejme Boží přítomnost.

Ježíšova slova: „Hleďte nejdříve Boží království a ostatní vám bude přidáno“, ať jsou našim povzbuzením a útěchou.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ

28. – 29. 7. – **Raráškův prázdninový víkend** – Sonnentor

17. – 21. 8. – **Tradiční hody** – hodová chasa

25. 8. – **Den otevřených sklepů** – Sdružení Čtvrtečníci

26. 8. – **Zarážení hory** – 15.00 hod. – divadelní soubor **Ochoťníci** z Čejkovic

2. 9. – 10.00 hod. – **Bylinkové slavnosti** – Sonnentor

KRAJ FINANČNĚ PŘISPĚJE NA OPRAVU STŘECHY DOMKU T. G. MASARYKA

Dotaci ve výši 350 000 korun schválilo ve čtvrtek 21. června 2018 krajské zastupitelstvo tělocvičené jednotě Sokol Čejkovice na nové zastřešení domku T. G. Masaryka, jehož střecha se minulý měsíc z důvodu stáří zborila.

ZDROJ: www.kr-jihomoravsky.cz

Jedná se o výjimečnou památku připomínající dětství prvního československého prezidenta, která je cílem turistů a jedním z pojmů, které jsou s Čejkovicemi spojeny.

Současná situace nedovoluje domek zpřístupnit, proto se spolek rozhodl co nejdříve provést na objektu novou střešní konstrukci a pokrýt domek střešní krytinou. Expozice v interiéru nebyla porušena.

Vzhledem k důležitosti ojedinělého objektu přislíbila dofinancování obec Čejkovice, která spolu se spolkem o domek, jeho okolí a výstavní expozici pečuje.

BOŽÍ MUKA – ČEJKOVICE

Cílem návrhu bylo vytvořit malou sakrální stavbu, která by vycházela z historie a symboliky křesťanství, ale současně co nejvíce odpovídala době, ve které je stavěna. Tato vize se odráží jak v materiálech, tak v jejich zpracování.

AUTOR: Jan Dvořák, autor návrhu

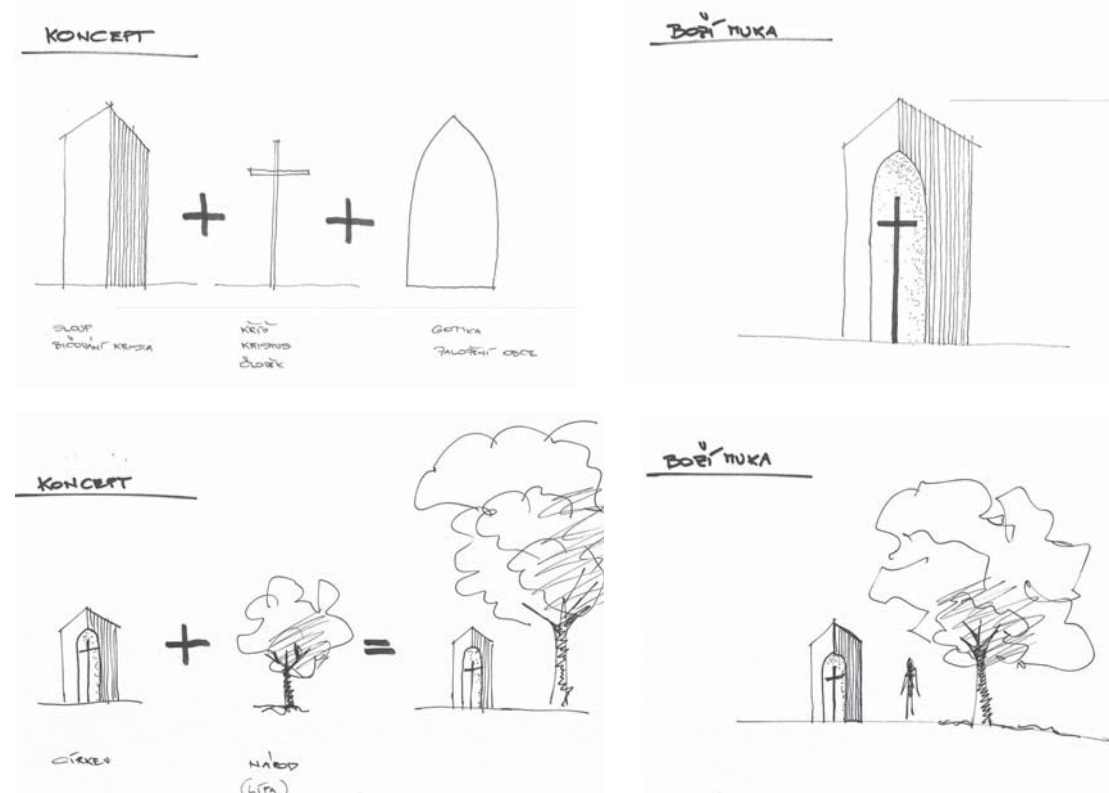
BOŽÍ MUKA v jakékoliv době vždy symbolizovala **Krista stojícího u sloupu při jeho bičování**. Z toho také vycházel návrh. Na první pohled nelogická poloha kříže zde tedy dostává smysl. Ramena kříže jakoby objímala sloup.

Hlavní hmota BOŽÍCH MUK je realizována z hoříckého pískovce jako tradičního sochařského materiálu v naší zemi. Jeho povrchové zpracování je zhotoveno v podstatě trojím způsobem. Hlavní plochy jsou opracovány vždy hrubě a jemně. Hrubá úprava symbolizuje bolest, trápení, hledání víry, okolní svět. Jemná jako kontrast pak lásku, prozření, uvěření v Boha a církev. V kapličky, která je naznačená částí románského oblouku, se objevuje polohrubý povrch. Ten je znakem prolnutí a pochopení těchto protipólů. Románský oblouk současně odkazuje na letopočet první zmínky o obci Čejkovice.

Hlavním motivem objektu zůstává samozřejmě kříž. Ten zde

znázorňuje jak Krista, tak také meč k boji za bezmocné. Jeho zdánlivě malá výška je záměrná. Dle historických pramenů byla průměrná výška dospělého člověka v Kristově době asi 170 cm. Proto i kříž má tuto výšku. Vlastní kříž je lehce přesazen před kamenný blok, ale současně stojí jakoby v kapličce, která ho chrání před okolním světem. Orientace kříže je rovněž účelová. Jeho levé rameno, neboli ruka Kristova, ukazuje směr, kterým se poutník dostane do Svaté země. Stejně je orientován i chodník procházející kolem BOŽÍCH MUK.

Nezbytnou součástí celkového konceptu je **lípa**. Ta zde stojí jako symbol národa vedle BOŽÍCH MUK jako symbolu církve svaté.

VZPOMÍNKA NA PRASTRÝCE

AUTOR: Anna Macková,
praneteř profesora Dominika Pecky

S mým strýčkem jsme se navzájem provázeli celý život a ohlédnou-li se zpět, největším Božím darem bylo, do jaké rodiny mne Bůh poslal. Mužové v mojí rodině mě v různých obdobích opouštěli. Nejprve to byl tatínek, to jsem byla ještě kojenec, dostal „za vlastizradu“ trest vězení 22 let. Ale to byl ještě v mé blízkosti strýček. Ten pak na čas rovněž zmizel, dokonce dvakrát, a po návratu mu byl odňat souhlas ke kněžskému působení. Pro mne a moji maminku to bylo vlastně požehnání: bydlely jsme na faře v Krhově a strýček u nás velmi často pobýval.

Byl to člověk veselý, moudrý, ale také manuálně zručný. Byla jsem ještě malá, když jsem za ním chodívala po zahradě, zatímco se modlil breviář. Pak přibýly další radostné povinnosti. Každý den sloužil v pokoji mši svatou a já s maminkou jsme ministrovaly – v latině. Ještě teď to umím. Strýček v létě nasekal dřevo na zimu a společně jsme polena skládali do hranic. Doteď jsem obdivována, jak umím polena krásně vyrovnat.

Byl také náruživým hráčem žolíka. Hrával s místním panem farářem a byly to velké boje. Oba se uměli hodně vztekat. Pro mne a maminku to byl malý kabaret, ale hrály jsme s nimi s radostí.

V šedesátých letech se pomalu vracel k působení na veřejnosti. To už jsem studovala v Brně, a tak jsme byli dost často spolu. Když jsem nemohla sehnat podnájem, bylo mi dokonce dovoleno, abych pár týdnů bydlela v pokojíčku u kapucínů v sousedství strýčka. Tam bylo někdy velice veselo, hlavně v kuchyni. Strýček rád uklízel, nazýval to zimergymnastikou, a také si dovedl vše potřebné zašít.

U kapucínů jsem někdy také zažila zkoušku promluvy, ozývala se z koupelny, z vany. Chodívala jsem na přednášky na Staré Brno, strýček mne připravoval k birmování, také mne i mého manžela připravoval na svátost manželství, kterou nám pak udělil na Starém Brně.

Později také pokřtil naše děti, trávil s námi téměř každý víkend. To jsme už bydleli v Kuřimi, strýček byl stále veselým pánem. My jsme jej podezřívali, že si spoustu vtipů sám vymýšlí. K oblíbeným rčením Dominika Pecky patřila věta: „Pán Bůh má různou čeládku a blbost je také dar Boží, ale malý.“ Tuto průpověďku si často připomínám.

profesor Dominik Pecka

Když strýček odešel „tam nahoru“, bylo nám smutno. V mém životě však zůstala vzpomínka na jeho chování, veselost a lásku. V paměti mně zůstala zvláště věta: „**Víra je velký Boží dar a ne každému byl dán. To však neznamená, že ti druzí nejsou lepší.**“ A to mi připomíná větu papeže Františka: „**Dávejte si pozor, abyste nestáli před zavřenými dveřmi kostela a nepustili Boha ven a lidi dovnitř.**“

I nyní strýčkovi děkuji a v duchu si vybavuji jeho moudrá slova. Snažím se, abych na konci života nestála s prázdnými rukama, i když je to někdy hodně náročné.

SMYSL ŽIVOTA

AUTOR: Dominik Pecka

Vybráno z knihy *Tajemství života*.

Aforismy vydání 1931, 1932, 1939 a 1948,

Publikace byla poctěna cenou České duchovní akademie v Praze.

Život je plný rozporů: nečekejte, že ho vyjádřím jasnou rovnicí. Na život nejsou rovnice. Někdo ujede za hodinu 4,5 km. Cesta z Českých Budějovic do Vyššího Brodu měří 64 km. Za jak dlouho tuto cestu ujede člověk, který vydrží pochodovat denně 7 hodin? Zdálnivě se to dá snadno vypočítat. Ale ten, kdo to počítá, se neptá, jestli onen turista jde sám nebo s někým jiným. Ve dvou se jde zcela jinak – s písní na rtech. Počtář také nebere v úvahu, že ten člověk potkal jiného turistu, který mu poradil, aby se zastavil ve Zlaté Koruně a prohlédl si kostel a křížovou chodbu, kde straší stín císaře Josefa II. A aby spatřil lípy, na které husité věšeli mnichy cisterciáky. Počtář nepočítá ani s tím, že před Českým

Krumlovem toho člověka chytí déšť a že se bude muset tři hodiny skrývat v seníku. Také nepočítá s tím, že se mu v Rožmberku utrhne podešev a že mu bude špatně z černé kávy, kterou vypil v jedné hospodě. A vůbec už nepočítá s tím, že za Rožmberkem ten člověk poprosí šoféra vysebrodského pivovaru, aby ho kousek cesty svezl. Tak se do Vyššího Brodu nakonec dostane mnohem dříve, než bychom čekali, i kdybychom sčítali všechna jeho zpoždění. Takový je život – nevypočitatelný. Chceme jistotu a sklízíme nejistotu. A nejistota je nejhorší ze všech muk. Člověk nevydrží kolísat mezi ano a ne. Mnozí vyzkoušeli napřed ne, aby hlasem přerývaným kajícími slzami mohli říci ano. Jejich příklad se obvykle vykládá jako únava. Jejich povstání jako pokrytectví. Jejich dokonalost jako ctnost z nouze. Mnoho lidí čte všelijaké filozofy života. Je to příjemné vědomí, že někdo myslí za nás. Avšak neměli bychom zapomínat, že myšlenky hlavy nejsou myšlenky života. Víra v nekonečnou moc rozumu může vést k největším pošetilostem. Kdyby náš rozum byl schopen nám ukázat poslední tajemství, nebylo by vůbec potřeba se ptát, co je život.

VYZNÁNÍ ČEJKOVICÍM

AUTOR: Václav Štěpánek

Před dvaceti lety jsem měl tu čest podílet se na tvorbě monografie o Čejkovicích. Během následujících dvou desetiletí pak autorský tým, který se vykrystalizoval během dlouhé práce na této knize, vydal publikace o všech sousedních obcích, protože všechny chtěly mít knihu jako Čejkovičtí. Čejkovice ale byly první a vždy k nim proto budu mít srdečný vztah. I proto, že jsem v nich poznal řadu pamětníků, kteří dokázali barvitě vzpomínat na dobu, kdy v obci kvetlo soukromé hospodaření, řemesla, a kdy proto bylo na její katastr radost pohledět. Dokázali však také k slzám dojmout vyprávěním, jak byl tento život

necitlivě přerván v dobách minulého režimu. Ti všichni jsou již na pravdě Boží a s nimi i svět starých Čejkovic... Ten už se spolu s krajinou, jejíž historická struktura byla nenávratně a necitlivě narušena socializací zemědělství, nevrátí. Mnoho věcí ale přece jenom zůstalo, mnoho se, i za to poslední dvacetiletí, naopak výrazně zlepšilo a učinilo život v obci neskonale pohodlnější. Zůstala především nejhezčí vinařská čtvrť na celém hanáckém Slovácku, Zlatý kopeček, s jejími presúzy a doufám, že i s oněmi sedmi starými dřevěnými větvenými lisy, které jsem měl možnost zdokumentovat (pravda, dlouho jsem, ke své škodě, v těch presúzech již nebyl). Nově se zaskvěla i stará čejkovická tvrz

i templářské (byť víme, že templářská je z nich je jen ta nejstarší část) sklepy a v nich hospodařící vinařské družstvo, založené kdysi paterem Václavem Skalníkem a sedlákem Matějem Konečným, blahé paměti, jehož víno je čím dál lepší, podobně jako víno bývalého čejkovického zemědělského družstva, dnes Zemědělské a. s., jakož ostatně i víno malovinařů, jejichž vinohrady zútulňují kolektivizovanou krajinu. I „Masarykův domek“ stále upomíná nejen na mládí našeho prvního prezidenta, ale také na starou lidovou architekturu. Nový život našel i starý parní mlýn ve firmě Sonnentor, která se stala kromě vína dalším turistickým lákadlem... Prostě do Čejkovic se budu vždy rád vracet, neboť můj staromilský duch si zde stále bude nacházet stopy starého světa, byť s novým obsahem.

Z KRONIKY OBCE

ZAPSAL: Karel Hlinecký, r. 1972

ROK 1908

V letošním roce se vykácely kolem zámku třešně. Podél silnice k Čejči byly vysázeny ovocné stromy, a to jabloně a třešně.

ROK 1928 - NOVOSTAVBY

Vystavěno celkem 7 nových domovních čísel. Na bývalé obecní jízdárně vystavěl si Fabián Šťavík dům i hospodářské budovy pod č. 539. V rozparcelovaných panských sadech postaveny dva domky vedle sebe, a to od Jana Fialy, domkaře s číslem 536, a Vavřinem Veselkou, dělníkem u velkostatku, č. 535. Naproti těmto přes cestu vystavil si malý domek Václav Česal, dělník, pod číslem 537.

„Na Padělkách“, to jsou stavební místa na rozprodaném padělků Josefa Otáhalu, rolníka č. 19, vystavěny 3 domky: vedle chodníku k silnici stavěl Josef Šašvata, obuvník, č. 532, něco níže Tomáš Bárta, pokrývač č. 533 a vedle něho na pravé straně Vladimír Šimeček, strojný zámečník, č. 534.

Na místě dávno zrušené panské cihelny, řečené první, v tak zvané „Lůnové zahradě“ vystavěl Eduard Pecka nový dům č. 540, k němu patří největší část tohoto místa.

Antonín Opluštil, rolník č. 50, vystavěl novou stodolu doma v humně a František Pazderka, rolník, č. 123 nové velmi prostorné chlévy s chodbou za žlabem se samočinnými napajedly s elektrickou samočinnou pumpou. Stavba toho druhu první v městečku.

ČEJKOVICE ZA MASARYKOVA MLÁDÍ

AUTOR: Dr. Vlasta Fialová – r. 1938

...Kde jde dnes z nejbližší železniční stanice Čejče, vzdálené 5 km, do Čejkovic, nemůžeme si nepovšimnout zvláštního útvaru půdy. Hned za Čejčí zvedá se na východ od čejkovské cesty podivně zprohýbaný vysoký břeh jako útesy a zálivy pravěkého vyschlého moře. Jsou to stopy jezera Bezedníku, jehož slaná hladina – kdysi největší vodní nádrž na Moravě – leskla se tu, ovšem již v daleko zmenšeném rozsahu, ještě v padesátých

VÝZNAČNÉ BUDOVY

V každé obci jsou nějaké význačné budovy nebo „stavby“ například: škola, kostel, sokolovna, orlovna (nyní jsou z toho kulturní domy), nebo pomník (povětšinou padlým v I. světové válce).

Na snímku vidíme školu z r. 1865, kostel z r. 1786-87, faru z roku 1870 a pomník T. G. Masaryka z roku 1946, u něho jsou i desky se jmény padlých z Čejkovic.

Toto je už druhý pomník (té samé podoby). První byl odhalen 21. října 1928, ale za německé okupace naší republiky musel být odstraněn a místo srovnáno r. 1944. Jeho místo bylo pod zámkem, před domy Jaroslava Pazderky č.3, kde je nyní pohostinství Jednoty.

letech minulého století, pokrývající bělavé třetihorní vrstvy cerithiové, jež se dnes tak liší od okolní žlutohnědé spraše. Po druhé straně čejčské cesty ztuhly mohutné závěje sypké a přeúrodné prsti, které ani staletá činnost pluhu nestačila uhladit rovinu.

A čím blíží k Čejkovicím, tím častěji prohýbá se mezi nimi půda v široké dolíky a cirky, bezvětrné nádržky slunečního tepla, stvořené k radosti vinařů.

A tu, chráněno od severozápadu táhlým svahem Kobylího vrchu, vysokého 334 m nad mořem, v kotlině otevřené jižnímu větru, rozložilo se městečko

Čejkovice. Odedávna vábilo lidi toto místo. Potvrzují to rozsáhlá sídliště neolitická i krásné nálezy z doby bronzové. Ve středověku vznikla zde komenda Templářů, bezpečně určená v letech 1248-1302.

Z templářské doby zbyla tu patronka kostela sv. Kunhuta, stará zámeková věž a podle místních zkazek i rozsáhlá bludiště klenutých sklepů pod bývalou tvrzí...

SLAVNÍ LIDÉ ZLATÉ PODKOVY

V únoru letošního roku byly již tradičně udělovány ceny Zlaté podkovy v Humpolci.

AUTOR: Marie Ritterová

Zlatá podkova se jezdí systémem kvalifikačních kol a finále je každoročně od r. 1970 v Humpolci.

Titulem „Slavní lidé Zlaté podkovy“ bylo v průběhu let oceněno mnoho aktivních účastníků jezdeckého sportu. Desetkrát se umístil na dekorovaném místě **Miroslav Martinec** z Čejkovic, který se tomuto sportu aktivně věnoval celých 16 let.

Letos v Humpolci byl proto oceněn titulem „Slavní lidé Zlaté podkovy – spřežení“, a to u příležitosti slavnostního vyhodnocení sezóny 2017.

Čestné uznání a pamětní list všem oceněným předseda Senátu Parlamentu ČR Milan Štěch.

V průběhu let 1986 – 2004 jsme na jezdecké dny, na jejichž pořádání měl Mirek Martinec velký podíl, rádi chodili také v Čejkovicích.

V současné době jezdecké akce navštěvuje jen jako divák a obdivovatel jezdeckého sportu.

K získanému titulu blahopřejeme!

Z ČEJKOVIC NĚKOLIKA VĚTAMI

AUTOR: Marie Ritterová

• Promítání filmu Chatrč se uskutečnilo jednu květnovou neděli v kinosále. Zopakovat si sledování filmu ve společnosti ostatních přišlo 32 diváků.

• **Letní kino** – proslýchá se, že v průběhu prázdnin se uskuteční několik letních promítání v zahradě fary, bližší informace budou k nalezení na obvyklých místech.

• **Obecní knihovna** oznamuje, že o prázdninách bude otevřena vždy ve středu od 14 do 19 hodin.

• **Hodovou mši** svatou bude slou-

žit kanovník Roman Kubín z Brna 19. 8. 2018 v 10.30 hod.

• Postrádáte ve své e-mailové poště **každodenní zprávy z obce**, na které jste byli zvyklí? „Novinka“ je důsledkem skutečnosti, že i tuto oblast postihlo nové nařízení GDPR. Obec nemá možnost dle e-mailové adresy zjistit konkrétního adresáta, který by, v případě dalšího zasílání, musel přijít na úřad podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů. Na webových stránkách obce je nový odkaz na levé straně s možností poslechnout si **hlasové hlášení**

– ranní i odpolední. A tak nám tu zůstal náš osvědčený obecní rozhlas, který si můžeme poslechnout v klidu doma ve společnosti počítače, mobilu či jiných technických vymožeností.

• Připravujete **volební programy a kandidátky do podzimních KOMUNÁLNÍCH VOLEB**? Pokud máte zájem o jejich zveřejnění v Čejkovickém zpravodaji č. 3, který vyjde na přelomu září a října, nabízí se vám tato možnost. Zašlete texty určené ke zveřejnění v maximálním rozsahu jedné strany Zpravodaje, nejpозději

do pátku 7. září 2018 na adresu ritterovi@seznam.cz.

• Chcete-li se začíst do oblíbených listů **Karla Hlineckého**, vezměte s sebou do kostela brýle. Do 10. srpna si můžete přečíst spoustu zajímavých informací.

• **Hledáte zvony na třídný odpad?** Bylo zrušeno hnízdo zvonů

na tříděný odpad na dolním konci naproti RD pana Pecky. Nově bylo umístěno do ulice Za Valama naproti masny pana Reháka.

• Do **pletení ob vazů pro malomocné** jsou letos zapojeny čtyři ženy, které do konce června upletly 140 ob vazů, které jsou odevzdávány charitě a dále odesílány

do misijních oblastí. V případě zájmu je materiál i návod k pletení k vyzvednutí v Obecní knihovně.

• **Letní otevřené sklepy v Čejkovicích** – akce 28 vinařů probíhající od 28. 6. do 9. 9. 2018 jistě najde své příznivce. Máte-li zájem o přesnější informace, najdete je na www.vinozcejkovic.cz.

CÍSAŘ PÁN A TŘI HUSAŘI

Jak to v Čejkovicích vypadalo před 770 lety ve skutečnosti, to nikdo neví. Podle knihy Jana Herbena se však dá tvrdit, že císaře pána o mnoho let později u nás jeho poddaní vítali. A čím jiným než dobrým vínem a koláčky...

AUTOR: Marie Ritterová

Této domněnky se drželi čejkovičtí ochotníci a spolu s kočárem a třemi husary nám na zahájení oslav výročí obce scénkou přiblížili dobu před mnoha lety. Kromě nich se v odpoledním programu předvedli všichni Čejkovičtí, kteří svůj volný čas věnují hudbě a písni. S muzikálkem hostovaly děti z Čejče a oblíbený Hradišťan s Jiřím Pavlicou. Počasí překvapilo všechny od pořadatelů, přes diváky až po účinkující. Že by se v červnu mohl prodávat „svařák“, to opravdu nikoho nenapadlo. Mnozí zahřívali ruce a žaludky dobrými Balátovými přesňáky. Zima nebylo snad jediné dětem, které se zahřívaly pohybem od jedné dětské atrakce ke druhé. Večerní zábava byla ve znamení velké zimy. Trpěli členové hudební skupiny i otužilí tanečníci.

Všichni, kdo si po neskutečně teplém jaru vzpomněli, že mají ve skříni teplejší oblečení, vzali s sebou deky a dobrou náladu,

se určitě dobře pobavili a rádi zatleskali účinkujícím. Na konci sobotního odpoledního programu si dokonce diváci zazpívali

s Hradišťanem oblíbené písně T. G. Masaryka a tak se podařilo oslavit výročí obce a také 100 let státnosti.

Křest nové knihy o Čejkovicích a zpěvníku byly pěkným zpestřením programu a s oběma knihami se můžeme těšit doma v teple až do konce roku.

Nedělní odpoledne sice lákalo paprsky sluníčka, ale teplo chybělo, což bylo znát v hledišti. Pánové ze skupiny Staré časy přesto hráli a zpívali, jako by byl opravdu letní den.

Ti, kteří zůstali z jakéhokoli důvodu doma, se mohou dodatečně

potěšit knížkou. Nebo si při procházce prohlédnout novou Boží muku, jejíž stavbou si občané připomínají výročí obce, ve které žijí většinou už po mnoho generací.

Letošní rok je ve znamení oslav státnosti a bude tomu tak až do jeho konce. Ale domek, dobrovolníky pracně opravený před 29 lety, přišel o střechu, republika je rozdělená, před 770 lety kdosi napsal nějakých pár vět o Čejkovicích a počásí si dělá, co chce.

Zastáváte názor, že není co slavit? Důvod k oslavě se přece vždycky najde, když se chce.

Na shledanou u příštích oslav!

POZVÁNÍ NA KONCERT

AUTOR: Jara Novák

Milovníci folkloru a lidové písně se mají na co těšit. Mužský sbor Révokaz připravuje v rámci projektu „Písně mládí T. G. Masaryka“ koncert spojený se křtem dvou CD, které připravuje k 100. výročí republiky a 770. výročí obce Čejkovice.

Tento projekt finančně podpořila Nadace ČEZ a nemalým dílem se podílela Obec Čejkovice a také někteří naši přátelé a příznivci.

Jako hosté vystoupí ženský sbor „Výběr z bobulí“ z Valtic a horeňácký mužský sbor „Chotár“.

Koncert připravujeme na podzim, místem konání bude KD Zemědělská a.s.

Přijďte se podívat, zaposlouchat se do krásných písní a také zasmát se spolu s námi.

Na Vaši návštěvu se těší mužský sbor Révokaz.

PODĚKOVÁNÍ

Mužský sbor Révokaz děkuje všem, kteří se finančně, anebo jinou formou pomoci, podíleli na vzniku zpěvníku „Srdce Moravy“.

Tento zpěvník byl vydán k 770. výročí obce Čejkovice. Ve zpěvníku najdete 100 písní z Podluží a horeňáckého Slovácka doplněné pěknými fotografiemi. Všechny tyto písně vznikly tady u nás, v Čejkovicích.

Zpěvník stojí 100 korun a jako vhodný dárek si jej můžete zakoupit na Obecním úřadě v Čejkovicích nebo u pana Jaroslava Nováka, Okružní 819 (tel.: 607 618 550).

O STAŘEČCÍCH A TAK...

„Tři stařečci kvapíce, stihli města lem; nejsou-li to Valčice, kynoucí nám třem ...“

AUTOR: Jenda Otáhal

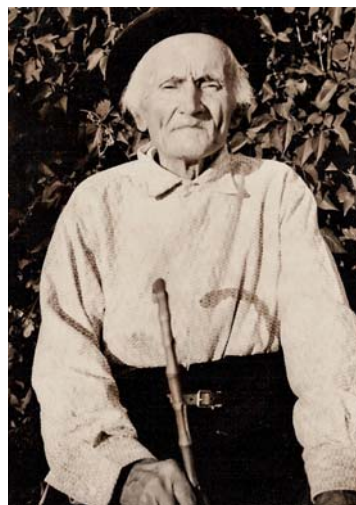
Hodně stařečků jsem již potkal při mém putování po tomto světě! Některé stačilo jenom tak letmo pozdravit, s jinými se dalo povyprávět a několik jich zůstalo v mém povědomí až dosud. Rád bych spolu s vámi, laskaví čtenáři, zavzpomínal na tyto výjimečné osobnosti, neboť si myslím, že ani vám nejsou neznámí...

Když jsem byl ještě malý chlapec a už mi maminka povolila potulovat se kolem rodného domu, oblíbil jsem si stařečka Michnu. Přes Obecní humno sousedil s námi a chodíval si občas něco koupit do obchodu U Krmíčků nebo ke Kuchaříkům, někdy zašel i dál na dolní konec. Líbilo se mi, když na můj pozdrav, jak mě to naučila maminka, „Pochválen buď Ježíš Kristus“ jádrně odpověděl „Až na věky věků, to je hodnej chlapeček, a čí si?“ A já pokračoval: „No přece Jenda Otáhalů!“ Stařeček se na chvíli zamyslel, ale vzápětí pokračoval typickou čejkovskou doplňující podotázkou: „A kerýho Otáhala?“ Ani po desáté, když jsem s jistou dávkou dětské drzosti v těchto miniaturních dialozích pokračoval, nezměnil taktiku a dodnes nevím, zda už trpěl stařečkou zapomnětlivostí, nebo mi nechtěl pokazit mé dětské hrátky. „No přece teho Klimenta, býváme toť kúsek“, vysvětloval jsem trpělivě a stařeček Michna jenom letmo pohlédl na můj malý prst, ukazující na náš dům. „Aha, už vím“, zabručel a šoural se dál, opíraje se o svou sukovitou palici, kterou

si nejspíš ještě před lety uřezal ve své Ochoze...

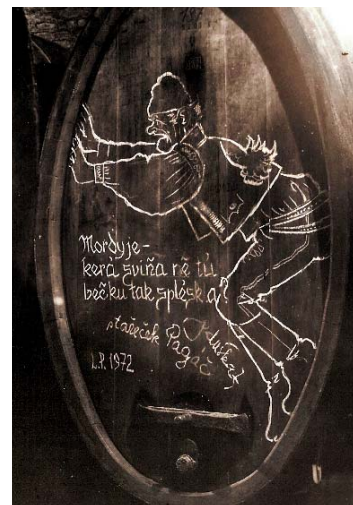
Koncem padesátých let už jsem znal skoro všechny stařečky, co chodili na horním konci po ulici, mnohé i na dolním konci, pokud chodili do kostela, kde jsem dlouhých pět let ministroval. Nejvíc srandovní se mi zdál stařeček Jordánek, chodíval po dlážděné silnici shora od Marku kolem Havlíčkova mlýna dolů do hospody „U Staňků“ a při každém setkání dokázal prohodit nějakou srandu. Když jsem mu tenkrát řekl, že už mám školu vychozenou, ale na zámečníka mě nepřijali, a tak chodím do zemědělské učňovky na zámek, zaskvíly mu oči a upřímně se rozřehtal. Prý takovou blbost ještě neslyšel, kde by se vzala v Čejkovicích nějaká učňovka, to by prý o ní musel v hospodě něco slyšet – a dál louskal po čejkovsku dyňová jadrka! Zdálo se mi, že přesvědčovat takového veselého a světažnalého stařečka nemá cenu a šli jsme každý svou cestou dál. A po celý život jsem chtěl být takovým veselým stařečkem Jordánkem...

V Zámeckém sklepě po dobu mého sklepmistrování se mi do paměti zapsali dva zajímaví stařečci. Tím prvním byl moravský spisovatel a milovník přírody Jaromír Tomeček. Počátkem sedmdesátých let žil v Brně, již patřil ke známým spisovatelům a jeho kniha „Lovy beze zbraní“ patřila k bestsellerům mezi mladými i staršími čtenáři. Mluvil také často v rádiu, anebo psal o přírodě do novin. Přišel bez ohlášení,

Stareček Fr. Janošek - 1961

jak byl po celý život zvyklý, a hned se zvědavě vyptával, odkud jsem a proč právě ve Valticích chci dělat vinaře. Ani nebyl moc chtivý vína, ale pohárek červeného se mnou vypil. V paměti mi utkvěla jedna věta, zřejmě z jeho bohaté prózy: „Vlka živí nohy, orla křídla a člověka srdce!“ Když jsem odešel ze Zámeckého sklepa vstříc životní kariéře, už jsme se nikdy osobně nepotkali, ale vídal jsem Jaromíra Tomečka stárnout na různých folklórních slavnostech, především na Festivalu písní a tanců ve Strážnici až do poloviny devadesátých let, kdy nás v roce 1997 navždy opustil. Tím druhým sklepním stařečkem zůstává opravdový stařeček – Pagáč, v živé podobě lidový vyprávěč a písmák Zdeněk Galuška, bodrý a nezapomenutelný především díky povídkám z moravského Slovácka. Když se objevil v televizi seriál „Slovácko sa súdí“ a potom také „Slovácko sa nesúdí“, už jsem měl obě knížky několikrát přečtené, ale velmi rád jsem poslouchal také živé vyprávění v rádiu. Slovenský herec Jožka Kroner mě moc neoslovil, ale s typickou postavou Jury

Stareček Pagáč - léto 1972

kláska ve ztvárnění populárního herce Oldřicha Veléna jsem se dokázal sžít, a to doslovně, při našich setkáních na lázeňské léčbě v Karlových Varech. V mých představách ale už dávno žil opravdový stařeček Pagáč, jak jsem ho zažil v roce 1972 právě v Zámeckém sklepě. Zdeněk Galuška se objevil znenadání, prošel těch 200 metrů zámeckých chodeb, klidně naslouchal mé naučené historii, ale při zpáteční cestě se zastavil u baterie oválných sudů, oči mu lstivě zaskvíly a chtivě požádal o křidu. To nebyl problém, tenkrát sklepmistr zapisoval vinné operace přímo na sud a křidu musel mít vždycky po ruce. Stoupl si k prostřednímu oválu a začal malovat Pagáče, pěkně rozčapeného od dolní poloviny těla, vymaloval i kordulu, jak mu při tom roztahování oválné bečky praskla, a do úst vložil větu: „Mordyje - kerá sviňa ně tú bečku tak splěska!“ Pak si vzal vedle stojící schody a klidně domaloval horní polovinu těla, i s nezbytnou baranicí na hlavě. Položil křidu na kantnýř a s typickým šibalským úsměvem řekl: „Tož po našem In víno veritas...ve

Stareček Josef (68 let) s 11 vnoučaty - léto 1943

víně je pravda, pravdu říká, gdo si zavdá, proto nejvíc cigánijů, keří enom vodu pijú!“ Ani ne celý rok chyběl Zdeňku Galuškově k dožití třetího milénia, zemřel v únoru 1999. Dnes už velké sudy v Zámeckém sklepě ubývají a uvolňují místo menším sudům barikovým – podobně, jako stařečci novorozencům...

V neposlední řadě musím zmínit mé dva rodinné stařečky, které jsem jako nejmladší potomek rodu měl možnost zažít jenom ve svém dětství. Stařeček Josef Otáhal byl hrdým pokračovatelem rodu Otáhalů, který v Čejkovicích založil v polovině 19. století jeho otec, také Josef. Přiženil se z Kobylí na Moravě, kde tenkrát již žilo několik rodin Otáhalů, údajně přišli odněkud od Prostějova. Můj táta Kliment byl vlastně až třetí syn, ale zato měl nejvíce dětí. Stařeček Josef se dožil 13 vnoučat a já byl – ještě se sestřenkou Blaženkou z Prahy – nejmladším. Protože stařeček Josef se cítil po smrti manželky Františky v roce 1933 ještě zachovalý vdovec, oženil se znovu a vzal si mladou ženu z Prušánek, kterou si vyhlédl u příbuzenstva

v Hodoníně. Jmenovala se také Františka, tak jí říkal Fany. V třicátých letech minulého století už neměl vedlejší zájezdni hostinec „U Heinzů“ tolik hostů, takže část budovy stařeček zakoupil a postavil si menší dům. Další potomstvo už na svět nepřišlo, takže smečka vnoučat bývala často trpěna při svých hrátkách na stařečkovém dvoře. Koncem čtyřicátých let už měl stařeček Josef nemocné srdce, hospodářství musela zajistit mladá žena a pamatují si, jak stařeček polehával na oتمانě v kuchyni, kde také počátkem roku 1949 zemřel. Volával na mně „Janíčku“ a vyprávěl mi své představy o tom, jaký budu selský synek...

Z mamčininy strany žil stařeček František Janošek na Vrbici jako pokračovatel jedné z mnoha větví tohoto rodu. Maminka se držela čtvrtého příkázání, a tak jsem musel jako kluk převzít štafetu od svých starších sourozenců a aspoň jednou týdně zaběhnout na Vrbici s buchtami nebo něčím dobrým od obědu. Už jsem to bral rutinně ke kapličce v Novosádech, kolem obrázku na staletém dubě na okraji Hájků,

pak se objevila nedaleká hladina rybníčku Kalub a „luža plná kačen a husí“, hned již první chalupy a zadem přes humno do starobylého domu č. 92. Stařeček František už moc nechodil, byl hubený a kostnatě vysoký s bělavými vlasy. Při prvním setkání mi připomněl kresleného pána Boha z filmu „Stvoření světa“ od Eduarda Hofmana, jak ho znázornil francouzský výtvarník Jean Effel v roce 1957. Stařeček František byl vždy při chuti a pak se povyptával, co je u nás doma nového, a když viděl, že už víc ze mě nedostane, jal se sám vyprávět. Většinou vzpomínal na 1. světovou válku, jak bojoval na Piavě, a ukazoval na fotografii visící na stěně, kde jako husar míří do útoku se vztyčenou šavlí. Socialismus ho jako bývalého většího sedláka odměnil nejmenším důchodem, sotva pár stokorun dostával, někdy naskládal pro mě pár drobných, ale vět-

šinou jsem se musel spokojit jeho tichým „Pán Bůh zaplať“. Dožil se 92 let a byl donedávna nejstarší z naší rodiny. V současné době ho překonala jeho nejmladší dcera Marie, která se vloni dožila v Kobylí 96 let!

Na konec bych ještě zmínil čestného občana Valtic a známého českého básníka Petra Bezruče. Snad každému z mé generace ještě zní v uchu povinná báseň „Ostrava“ (Sto roků v šachtě žil, mlčel jsem, sto roků kopal jsem uhlí ...) a pamatuje si, že se básník vlastně jmenoval Vladimír Vašek. Ten ve dvacátých letech pracoval jako asistent brněnské nádražní pošty v Kyjově a na oslavu místního folklóru napsal slavnou báseň „Kyjov“ (Ej, ztepilí šuhaji včizmach Vy, ej děvčata v sukničce rudé, vždy veselo v Kyjově bývalo, vždy – veselo v Kyjově bude“). V letech 1921–22 navštívil Petr Bezruč tehdy již moravské Valtice a věnoval

městu básničku, kterou údajně složil při svém pšším putování od vlaku z Podivína přes Lednici a kolem rybníků do Valtic. Ačkoliv mu bylo v té době 54 let, už psal o sobě a svých přátelích jako o stařečcích. Oslavnou báseň na okolní krajinu napsal na počest připojení dolnorakouského Feldsbergu k Moravě. „Valčice“, jak si básnícky město pojmenoval, mu přirostly k srdci a vedle několika návštěv si také dopisoval s některými občany. V Městském muzeu ve Valticích je Petru Bezručovi věnováno celé jedno oddělení. Uvedu ještě dvě sloky z jeho básně „Valčice“, která je součástí sbírky „Slezské písně: „Dnes za městem hranice, držíme proti všem: dnes jsou naše Valčice, zde moravská zem!“ A jak jinak zakončit mé vzpomínání než optimisticky: „Srazte, děti, sklenice, k čertu se smutkem: zdravý buďte Valčice a moravská zem!“

VÍTE, ČEJKOVJÁCI, PROČ SE HLÍDÁ MÁJA?

AUTOR: Marie Novotná

Já si to už nepamatuju, proč ve čtvrtek před hody, když se postaví mája, tak se hlídá. Vzpomněla jsem si na to s blízcím se termínem hodů, když na to vzpomínali moji rodiče.

Bylo to někdy koncem padesátých, začátkem šedesátých let. Tenkrát byl stárkem Vítek Pazderka (pro dříve narozené „Valentínův“), hody jsme měli zároveň s Bílovčákama, druhou neděli v září.

Čejkovská chasa postavila máju a někdo řekl: „Jdeme

Bílovčákem udělat na potvoru a máju jim uřežeme.“ Sedli na kola, dojeli do Bílovic a máju potichu uřezali.

Bílovská chasa ráno došla na hodový plac a mája ležela na zemi. Nevěděli, kdo to udělal, ale nějaký Čejkovjác se po několika pohárcích vína „pochválil“, co udělali.

A Bílovčáci slíbili, že to Čejkovjákům oplátí.

No a tak se to ještě za ty roky nestalo, tak doufám, že to bílovské chasy touto vzpomínkou nepřipomenu.

VYDAŘENÝ SLET ČARODĚJNIC 2018

AUTOR: Jaroslava Konečná

Pár roků nazpět to vypadalo, že čarodějnice v Čejkovicích vymřely. Nestalo se a za podpory přespolních čarodějnic (z Milotic, Šardic a Kobylí) můžeme dál 31. dubna svolávat sabat.

Filipojakubská noc je plná magie, čar a kouzel. Při letošním zaříkávání bylo u ohně 65 registrovaných tajemných bytostí a to je teprve síla, když se všichni spojí a čarují. To nám potom všechno vychází - dobré počasí, zámecká zahrada, spolupráce s obcí, školou a Sonnentorem, prostě všechno pořádně funguje.

Je to obrovská energie, která nám dává chuť něco podnikat. Letos jsme si navíc přiřadili Tomáše Martince a ten celou akci zdokumentoval, a to bez nároku na honorář, za což mu patří velký dík.

Skvělé fotky si můžete najít na webových stránkách cenitramtom.rajce.idnes.cz/Carodky_2018/

Někdy na začátku dubna příštího roku se opět sejde základní sestava čarodějného týmu nad kotlíkem s lektvarem, abychom společně naplánovali další slet. Kdyby se některá skrytá čarodějnice (a myslím, že je jich tu spousta), chtěla přidat, budeme rádi. Čím více nás totiž bude, tím budou kouzla mocnější.

To nám pak vyjde počasí a za dokonalé spolupráce se školou, obcí a Sonnentorem všechno v zámecké zahradě krásně funguje.

KDYŽ ZVUKAŘI UKÁPNE SLZA ŠTĚSTÍ, SVÁĐAJA TO NA RÝMU

Před časem jsem si pochvaloval, jaké to mám dobré zvukařské období. Když dělám práci, která mě baví a těší. A tak se vrátím ještě k jedné akci – křest CD ženského sboru Levandula.

AUTOR: Metoděj Skřeček, mistr zvuku

Jak je u mě dobrým zvykem, začnu pěkně od konca. Už máme sbaleno, odvezeno a sklizeno. Slunce mého života mě pověřila touto, zavést ji na besedu u cimbalu po řečeném křtu céděčka. Kráčíme do sálu, cimbalka hraje zavádku, díky jednomu páru je dokonce tanečena. Zavádka, zamlžená kukadla mnohých dam. Zavádka, krásný obřadný hodový tanec, to je ten, co taky neumím.

Vy čejkovská chaso, kde vy máte stárka, leží za valama, leží za valama, pije vodu z járka
Vy čejkovská chaso, kde máte druhýho, leží za valama, leží za valama, bluje vedle něho,

Cítíte tu sílu, která ty dva hlavní muže čejkovské chasy spojuje? Oni boj s démonem alkoholem nevzdali, oni statečně bojovali ze všech sil. Každý ví, že se ten boj vyhrát nedá, ale oni, jako my všichni stateční Moravané, jako poslední bojovníci za naši vlast u letohrádku Hvězda, jako stateční hrdové, oni remizovali!!! Ta hrdost je cítit v každém tónu, v každé sloce našich písní,

v každé koštovačce lahodného vína.

A tak jsem se opět po čase stal zvukařem na koncertě ženského sboru Levandula z Čejkovic. Hrdost na jejich výkony je dvojího druhu. Jednak miluji náš folklór a druhak mi zavolala maminka mého šagra Marka. To ona vede Levandulu, bývalá učitelka Jana Trávníčková z Čejkovic. Když jsem je měl pod šavla poprvé, nadchly mě. Obyčejné (v tom nejlepší smyslu slova) ženské různého věku od mladých děvčat až po zkušené ženy, jejichž ruce i obličej vypráví příběhy o mnohé práci kolem dětí, zaměstnání, na zahradách a vinicích. Ta práce se jim zapsala do kůže a také do srdcí, kterými místo úst zpívají. Faktem ovšem je, že bez Jany by takových výkonů nedosáhly. To ona je cepovala, chválila a doslova z nich vydupala nádherný sborový zpěv. Neznalý posluchač by na koncertě řekl, že na tom nic není, má pocit, že to jde samo. Dýchá z nich pohodička a dynamika zpěvu a radost, která vystupuje z jejich duší. Tu radost nám rozdávají a my ji vděčně přijímáme a laskáme se s ní jako s padajícím čerstvým sněhem na sóle, po návštěvě kamaráda ve sklípku. Dopadá na naše oční víčka, ochlazuje nám tváře a cítíme přítomnost všehomíra v rozněžnělém srdci. No a mně se dere slza štěstí z oka a dopadá do auxů. Dyť je to rým, chlapi, nehlúpnite.

Zpíváme si s sebou:

Dojdi ty, šohajku, zrána k nám, uvidíš, co já dělávám, já ráno stávám, kravičkám dávám, - koničky krmím, napájám, napájám
Došel šohajek na zvědy,

ona si leží v posteli, noha kam kerá, je celá holá, ona si leží v posteli, v posteli. Kdes byl Janku, na jarmaku, cos tam slyšel, tú novinku, co to byla za novina, za novina jedna žena muže bila, muže bila. Kde ho bila, pod komínem, čím ho bila, bývej, muži, bývej dobrý, nechodívej do hospody.

Levandulu doprovází cimbalová muzika Šmytec. Baryton bas jim zpíval Michal Janošek a ano, je to ten Šmytec, kde je primásem můj švagr Marek. Takže je to tak trochu v rodině. Proto ta velká hrdost na to, co dokázala děvčata z Čejkovic. Jsou tak trošičku i moje. A na koncertě vystoupil i Markův syn, náš mladý Adam, huslista od Boha a zpěvák snád' ešte lepší.

Tá naša moravská písnička je jak sedmikráska v polu. Krčí se tam a čeká, až ji každý z nás objeví, polaská a potěší se z její krásy a upřímnosti. Každá je prověřena generacemi muzikantů, zpěváků a svou výpovědí o našem životě. Tu je veselá, tu volá do skoku, tu se zamýšlí nad naší bolestí. Ale vždy k nám mluví přirozenou mluvou našich srdcí. Je v ní pravda našich životů, našich tužeb a lásek. Máme ji v duších, žel Bohu čekáme, až ji nějaký ten muzikant či zpěvák probudí. O to více nás dojme. Je to smutek z toho, že málo zpíváme naše písničky, je to smutek z naší nevěry, to ona dodává těm příběhům sladkobolný nádech. Měli bychom více zpívat, stejně jako naši otcové, matky, dědové a stařenky.

A už tu máme hosty z Kobylí – Kobylský kvartet – s Jarů Kovaříkem v čele. Ano, je to syn teho Jary Kovaříka, nech tam nahoře zpívá s andělama, kerý byl hodně činný v čejkovské Zavádce. Potkali se tam s Janou Trávníčkovou a od té doby jsou symbolicky spojeny dvě krásné obce hanáckého Slovácka z naší Jižní Moravy – Kobylí a Čejkovice. Kobylský kvartet, to je muzika a capella, a bezvadná. Vždycky, když něco podobného zvučím, mám pocit, že jsem zbytečný, zpívá to samo, ruce na faderech jedou automaticky do správných poloh. Zkouška trvala ani ne půl druhé minuty. K čemu zkoušet? Nač zvukař? Hlavně, abych..... ale nechme to!

Na verbíře se samozřejmě zapomenout nedalo. Verbíři jsou další hosté večera. Chtěl bych se přidat, ale znáte mě, su dřevěný jak dětská šabla, tož tančím aspoň v duchu. Marek se svého času snažil rozhybat moje nohy do tajů a rytmů verbuňku. Dokonce mi sehnal i učitele z nejpovolnějších, vítěze soutěže verbířů. Ale nožičky moje ňa neposouchají, srdéčko by tancovalo, verbovalo, enomže darmo plut. A tak mi spadla další slzička do auxů.

Na Janě Trávníčkové mě baví, že nemyslí jenom na současné výkony jejich Levandule, myslí také na budoucnost. Na pódiu vystoupil dětský sboreček. Dnes zpívají hlasem jako malí cherubínci a zítra se postaví děvčata do Levandule, pro radost svou a pro radost nám všem. Co může být lepšího pro naši mládež než žít folklorem. Prožívat příběhy písní, které nám zanechali naši předkové. Je tím spjata s naší domovinou, pěstuje si tím lásku k domovu. K rodné hroudě a k lidem a k vlasti. Hanácké Slovácko je malá část jižní Moravy, ale oni by ji za nic na světě nevyměnili, stejně jako my. Ano, cestujeme po celé republice, usazujeme se kde tu. Celý svět nám dnes leží u nohou, ale když slyšíme: „Moravo, Moravo, Moravěnko milá!

Co z tebe pochází, chasa ušlechtilá.“ Derou se nám slzy do očí, slzy štěstí a lásky k domovu a rodičům. Nevím, jestli si Jana a mnozí jiní, co se stejně jako ona věnují dětem, uvědomují, že pro ně a pro nás dělají malé každodenní zázraky.

A zazněla poslední písnička, poslední tón koncertu. Magdaléna Múčková vyslovila poslední krásná slova, koncert skončil. Se Zdeňkem jsme se jak draci vrhli na motání kabelů, uklízení zesilovačů, míchačky a všech krámů v boxech vedle ní. Nakládáme, běháme jak junci, až je nákladák plný. Zdeněk si naposled zakouří a já už jsem zpátky na besedě u cimbalu. Kluci v cimbálce žijí hudbou, sem tam si basák vloží do muziky své vlastní melodie a pár lumpárniček pro radost. No není sám, muzika všechny baví, je to na nich i na nás všech cítit. A tak padá i poslední slza zvukařova, tentokrát do pohárku s nealkoholickým pivem.

A zase zní zavádka:

Zametala kuchyň, zametala síň, našla myši ocas, chlubila se s ním. Zametala hůru, zametala dvůr, povídala první stárka, že je stárek vůl. Dívča ze dvorečka hledí do slunéčka, skoro-li zande. Slunéčko zapadá, milá byla ráda, že šohaj donde.

No a to je definitivní konec.

Mimochodem, věděli jste, že se v Čejkovicích o hodech zavádka netančí? Možná proto mně tá zavádka pořád leží v hlavě a vrací sa mně i doma v posteli dokola. No a to s tím zapadáním, milá zavádka, slunko právě vychází a lechtá mě do nosa, že by poslední slza? Né, tentokrát je to fakt rýma.

ZDROJ: <https://skrecek.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=657086>

VOLBY 2018 DO ZASTUPITELSTVA OBCE ČEJKOVICE

5. A 6. ŘÍJNA 2018

Obec Čejkovice tvoří 1 volební obvod, volí se zde 15 členů zastupitelstva obce.

Registračním úřadem pro obec Čejkovice je Městský úřad Hodonín, Národní tř. 25, Hodonín.

Přebírání kandidátních listin se tam bude provádět nejpozději do 31. 7. 2018 do 16.00 hod.

Registrační úřad zveřejňuje na své úřední desce potřebný počet podpisů na peticích pro nezávislé kandidáty a sdružení nezávislých kandidátů.

Obec Čejkovice:

• Počet podpisů na petici – jednotlivci – 100

• Počet podpisů na petici – sdružení – 174

Více informací naleznete na www.hodonin.eu

SENIORŮ INFORMUJÍ

AUTOR: Ilona Lorencová

Co se událo v Klubu seniorů:

DUBEN 2018:

- Na Čaji o páté 3. dubna proběhla beseda s p. Emilem Kazíkem, autorem Kamenné brány, kterou buduje od roku 2015 v Dubňanech. U cyklostezky zhotovil několik staveb z kamenů. Tvary a vzdálenosti jsou převzaty z prastarých dochovaných staveb a návodů z konce pravěku až do dnešní doby. Slouží pro meditaci, odpočinek a načerpání síly. Můžete tu sedět, ležet, meditovat, procházet se. Objekt je volně přístupný.
- 17. dubna – pravidelný turnaj v bowlingu

KVĚTEN 2018:

- 1. května – Čaj o páté
- 10. a 11. května – dvoudenní zájezd – Lipno, Český Krumlov a pí Inkou Padalíkovou. Velká spokojenost všech účastníků.
- 22. května – Bowlingové koulení

ČERVEN 2018:

- 5. června – každoročně první úterý v měsíci červnu grilujeme. Letos jsme si pochutnávali na grilované klobáse a zákusku na kuželně. Promítali jsme fotky z našich akcí za poslední období a obrázky z cest našeho člena Václava. Děkuji vedení podniku za příjemné prostředí, vzornou obsluhu a dobré jídlo.
- 19. června se pravidelného koulení v Baru Nevada s Františkem zúčastnilo 30 našich členů. Po dvouměsíční přestávce budeme v této oblíbené pohybové aktivitě pokračovat.
- 20. června se uskutečnilo druhé družební setkání seniorů – tentokrát v Chtelnici. Proběhlo v srdečné atmosféře a jen těžko jsme se večer loučili. Děkuji místním podnikům, vinařů i našim členům za sponzorské dárky pro naše slovenské přátele. Díky moc!
- 26. června se konal výlet na Macochu a do Boskovic. Zájezd připravila Hana Opluštilová s Ladkou Havlíkovou. Zájezd se vydařil, obě naše členky chválím!

CO PŘIPRAVUJEME:

- 10. července – zájezd „Senioři s dětmi“
- 11. září – zájezd Chříby
- 2. října – výroční volební členská schůze

SENIORŮ NA NÁVŠTĚVĚ VE SLOVENSKÉ OBCI CHTELNICE

AUTOR: Ludmila Sýkorová

Letos v březnu jsme u nás v Čejkovicích přivítali členy klubu seniorů ze Slovenska – družební obce Chtelnice. Tehdy jsme si slíbili, že jim návštěvu oplátíme. S touto obcí máme totiž mnoho společného.

Máme přibližně stejný počet obyvatel, vinařská obec a z minulosti, rovněž jako kdysi my, získali zchátralý zámek, který začali opravovat.

Chtelnici známe z dřívější doby, kdy jsme jezdili s ženským sborem Levandula na vystoupení. Musím poznamenat, že za dobu, kdy jsme u nich byli naposled, udělali velký kus práce a jejich „kaštieľ“ je nyní reprezentativní dominantou.

V něm nás 21. června přivítal pan starosta. Po snídani, kterou pro nás připravili, jsme odjeli do 20 km vzdáleného lázeňského města Piešťany. Je to malebné město s bohatou lázeňskou historií, překrásnými lázeňskými domy, ale i s bohatým kulturním a sportovním vyžitím. V těchto lázních se léčí pacienti s revmatismem, po úrazech a s nemocemi pohybového ústrojí. Vyslechli jsme si historii lázeňství a pak s výbornou průvodkyní prošli lázeňskou částí města. Podél řeky Váhu jsme se vraceli k autobusu a pak zpět do Chtelnice. Tady nás čekal oběd a po něm následovala prohlídka kostela, kterým nás provedl místní pan farář. Návštěva pálenice, večere a po ní volná zábava.

Poděkování patří všem, kteří pro nás připravili hezký den, bohatý program a také Jendovi Veverkovi, který nás ze všech našich cest bezpečně dopraví domů.

ZE SKAUTSKÉ KRONIKY

KRÁTKÉ ZPRÁVY:

VINNÉ TRHY 2018

AUTOR: Kateřina Osičková

Dne 26. 5. 2018 proběhly v Čejkovicích Vinné trhy, na kterých jsme se podíleli i my, skauti. Pro děti jsme měli připravené různé aktivity (střílení z luku, tahaní vody z košťáře, skládání puzzle, házení kroužků na cíl a soustu dalšího), za které po dokončení dostaly nálepku našeho oddílu na památku. Děti si mohly také nechat namalovat na obličej různé ornamenty a vzít si domů skautský sešitek od dětí z našeho oddílu. Po skončení akce jsme byli rádi, že jsme se mohli seznámit se spoustou skvělých lidí a těšíme se, až se budeme moct zapojit do dalších kulturních akcí.

OKRESNÍ JAMBOREE 2018

AUTOR: Kateřina Osičková

O víkendu 1. 6. 2018 až 3. 6. 2018 jsme se zúčastnili desátého okresního jamboree (skautské setkání). To se neslo v duchu oslav 100 let od založení Československé republiky a sešlo se nás více než 230 skautů a skautek z celého okresu Hodonín. Při příjezdu na tábořiště jsme si nachystali stany, vybalili jsme se a seznámili se s ostatními. Druhý den po přečkání noci ve stanu jsme se všichni probudili do krásného slunečního dne, ve kterém nás čekalo spousta zážitků. Měli jsme možnost poznat více T. G. Masaryka, roznášeli

jíme skautskou poštu (po pádu Rakousko-Uherska nefungovaly žádné úřady a vůbec první poštu zřídili právě skauti) a navštívili jsme dobový jarmark, při kterém se spustila velká bouře, proto jsme se všichni odebrali do sucha a tepla. Když už se po bouři vyjasnilo, tak jsme si udělali táborák, při kterém se zpívalo a hrálo. Po tomto velkém sobotním zážitku jsme se vydali zpět do stanů a chatek a spát. V neděli

ráno už jsme se jen sbalili a vyrazili na cestu domů.

100 LIP REPUBLIKY

AUTOR: Zbyněk Škrobák

Členové našeho oddílu se zapojili i do slavnosti výsadby památných líp u naší základní školy. Při této slavnosti dohlížela na sázení lípy čestná stráž, složená z našich skautů. Lípu pak slavnostně zasadil pan starosta s panem hejtmanem.

Vedení skautského oddílu TSK přeje Všem dětem krásné léto prožité u babiček, na táborech a na rodinných dovolených.

Ať během léta prožijete spoustu dobrodružství a v září se všichni ve zdraví zase sejdem ve svých školách, na družinovkách a kolektivech.

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

AUTOR: Helena Opluštilová, ředitelka MŠ

Další rok uplynul jako voda, rozloučili jsme se s 18 školáky. Někteří zůstanou další rok.

Od září přijdou nové děti, nejmladší jsou děti tříleté.

Během tohoto půlroku jsme měli v MŠ spoustu aktivit pro děti i pro rodiče. Před zápisem do ZŠ jsme dvě odpoledne věnovali předškolákům a rodičům s ukázkou, jak děti připravujeme na vstup do ZŠ. Zúčastnila se i paní učitelka ze ZŠ z prvního stupně.

Navštívili jsme s předškoláky 1. třídu, děti se před zápisem seznámily s prostředím a učitelkami v ZŠ. Prvňáčci dětem ukázali, co už se všechno naučili v psaní, matematice, čtení a v prvouce. Taky si společně zazpívali.

Za velmi zdařilou akcí stojí připomenout „**Den hasičů**“, kde jsme se se všemi dětmi zúčastnili prohlídky hasičárny, techniky a povídání o požárech

a první pomoci. Děti plnily úkoly, které byly pro ně připraveny. Vyzkoušely svou sílu při přetahování.

Pro maminky k svátku matek jsme připravili „**Galerii na plotě**“, pověsili jsme pro ně zdařilé obrázky, které děti namalovaly. Měli jsme připravenou hru pro maminky a děti na zahradě, ale počasí nás přinutilo udělat změnu, proto jsme svátek oslavili po třídách. Maminky dostaly také dárečky a děti jim zatančily, zarecitovaly a zazpívaly.

Den dětí jsme oslavili na zahradě zábavnými a pohybovými činnostmi. Druhý den jsme měli v MŠ moc krásné divadelní představení „**Z deníku kocoura Modroočka**“.

Na výletě jsme letos byli v Hodoníně v Zookoutku a poslední týden jsme pro děti připravili aktivitu „**Rozloučení s předškoláky**“. Děti plnily úkoly, byly pasovány šerpou na školáky a na památku dostaly pěknou knížku.

Všem přeji pěkné prázdniny a odpočinek do dalšího školního roku.

KARKULKA A KARKULÁK

Žáci 4. třídy ZŠ v rámci výuky slohu měli za úkol upravit pohádky dle vlastní fantazie. Nápadů bylo spousta, dvě zdařilé práce otiskujeme.

ČERVENÁ KARKULKA

AUTOR: Štěpánka Kolibová

Bylo nebylo, žili nežili červená Karkulka a babička, hodný vlk

a osamělý myslivec. Karkulka byla líná a neposlušná holka, která nechtěla posloužit babičce. Cesta k babičce sice vedla hlubokým lesem, ale byla krásná. Jed-

ného dne na narozeniny babičky měla odnést laskominy a zase dudlala. Kde se vzal, tu se vzal, hodný vlk chytil košíček a pelášil k babičce. Cestou ho pozoroval osamělý myslivec, když viděl chování Karkulky, šel k babičce a tam společně s vlkem uspořádali narozeninovou oslavu. Když zlá a líná Karkulka vše spatřila, bylo jí to líto. A tak si uvědomila, že musí být ochotná a poslušná. Jinak ji nebude mít nikdo rád.

O MODRÉM KARKULÁKOVÍ

AUTOR: Jakub Janek

Byl jednou jeden chlapec jménem Karkulák. V sobotu večer povídá maminka Karkulákovi: „Zajdeš k dědovi na samotu do lesa a přineseš mu buchty.“ A tak šel. V lese se před ním náhle zjevil lev, který utekl ze ZOO. „Kampak jdeš, chlapče?“ Hoch se polekal, ale pohotově odpověděl: „Nesu dědovi

na samotu buchty.“ Lev se oblízl, popřál hochovi šťastnou cestu a pospíchal jinou cestou na samotu. Zaťukal na dveře, a když děda otevřel, slupnul ho jak malinu. Uvnitř si nasadil dědův klobouk, vzal si jeho fajku a lehl si do postele. Když přišel Karkulák k dědově posteli, povídá: „Dědo, proč máš tak dlouhé vlasy a vousy?“ „To proto, že jsem nebyl dlouho u holiče!“ A proč máš tak velkou pusť?“ „To abych

tě slupnul i s buchtami!“ A stalo se. Byl přecpaný a za chvíli ho přemohl spánek. Když ošetřovatelé hledali lva, zaslechli jeho chrápání z chaloupky. Našli ho v dědově posteli s obrovským břichem a hned je napadlo, co se stalo. Vzali ho k veterináři, který vysvobodil dědu a Karkuláka s buchtami. Když se ráno lev probudil, zjistil, že je opět za mřížemi a s prázdným břichem.

ČEJKOVJAN

AUTOR: Helena Opluštilová

14. a 15. dubna v sobotu a neděli jsme odjeli s dětmi do Němčiček na soustředění, kde jsme se intenzivně připravovali na vystoupení v květnu a červnu.

S pásmem „Lůčka zelená“ jsme poprvé vystoupili na Vinných trzích, které bylo premiérou, zároveň s dětskou muzikou pod vedením pana Pavla Varmuži.

Druhé vystoupení v zámecké zahradě při výročí 770 let Čejkovic, při doprovodu dětské muziky, bylo vystoupení zdařilejší.

Ještě nás čeká na konci prázdnin vystoupení na bylinkových

slavnostech a v měsíci listopadu vystoupení v Dubňanech. Pozvala nás vedoucí dětského folklórního souboru Důbravěnka, budeme jejich hostem.

Po prázdninách začneme s nácvikem nových písniček a tanců,

byli bychom rádi, kdyby se k nám přidaly další děti, které rádi zpívají a tančí.

Děkujeme maminkám dětí za přípravu krojů a spolupráci při aktivitách, taky za to, že vedou děti k vytrvalosti.

ATLETIKA

Po zimní přípravě a tradičním jarním soustředění, které naši atleti absolvovali v Ústí nad Orlicí ve Sporthotelu Tichá Orlice v posledním týdnu v dubnu, začala v květnu hlavní sezona soutěží družstev.

AUTOR: Petr Damborský

V letošním roce máme v soutěžích devět družstev. V Krajském přeboru přípravku A a B, ml. žáčky, ml. žáky, st. žáky, v Mistrovství MaS dorostence a juniorky a ve 2. lize muže a ženy.

První mistrovskou soutěží jednotlivců byly krajské přebory žactva, které se konaly v Břeclavi. Nejlépe si vedl **Jakub Kratochvíl**, který zvítězil v hodu kladivem výkonem 51,62 m.

V Brně se konalo Mistrovství MaS staršího žactva. Zde jsme získali dvě medaile v hodu kladivem. Zvítězil a mistrem Moravy se stal **Jakub Kratochvíl** v novém osobním rekordu 54,25 m. Nový osobní rekord si vytvořil i **Matěj Martinec** výkonem 44,75 m a získal bronzovou medaili.

Na atletické středě v Brně hodil kladivem **Jakub Kratochvíl** 58,00 m. Tento pěkný osobák je současně nejlepší letošní výkon v ČR starších žáků.

Mistrovství MaS dorostu a juniorky se konalo v Ostravě ve Vítkovicích. Dvě stříbrné medaile přivezli **sourozenci Strýčkoví** ve skoku o tyči. **Henrich** v dorostu za výkon 351 cm a **Veronika** v juniorských výkonem 360 cm. Na čtvrtém místě ve stejné kategorii skončila **Denisa Zhřivalová** výkonem 310 cm. Další čtvrté místo obsadil v hodu oštěpem **Kryštof Opluštil**, který si hodil osobní rekord 51,00 m. Na osmém

místě se umístil **Martin Hnidák** výkonem 37,25 m. Oba startovali i v hodu kladivem, kde **Kryštof** byl šestý výkonem 35,63 m a **Martin** sedmý 30,03 m.

V Ostravě se konala soutěž krajských družstev dorostu. Družstvo Jihomoravského kraje reprezentoval ve skoku o tyči **Henrich Strýček**. Výkonem 380 cm si vytvořil osobní rekord a obsadil pěkné třetí místo.

Účast na Mistrovství ČR dorostu a juniorky si vybojovali naši čtyři závodníci. Mistrovství se konalo 23. 6 – 24. 6. v Praze na Julisce. Nejlépe si vedla **Veronika Strýčková** ve skoku o tyči juniorek, umístila se na pátém místě výkonem 345 cm. Škoda, že nezopakovala výkon z Ostravy, mohla to být medaile. **Henrich Strýček** ve skoku o tyči dorostenců byl jedenáctý, skočil 375 cm. V hodu oštěpem dorostenců startoval **Kryštof Opluštil**, hodil 45,79 m a skončil šestnáctý. Čtvrtým účastníkem mistrovství byla **Denisa Zhřivalová** ve skoku o tyči juniorek, které se nedařilo zdolat svoji základní výšku.

Na MČR může startovat pouze šestnáct nejlepších z ČR v každé disciplíně. Proto probíhat se na mistrovství je už úspěch a cíl každého atleta.

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM S MLADŠÍ ATLETIKOU

AUTOR: Anna Bařinová

Nejmladší atlety máme v našem oddílu rozděleny na minipřípravku, do které dochází děti od 5-ti let do 1. třídy a na přípravku, což jsou děti od 1. do 3. třídy. Děti v minipřípravce hrají větší množství her, osvojují si atletické cviky a disciplíny.

Jelikož v okolí Čejkovic atletika pro mladší žáky není, navštěvují a reprezentují náš oddíl i děti z okolních vesnic.

Na jaře jsme se zúčastnili několika závodů. Prvním z nich byla Čokoládová tretra v Břeclavi, kde uspěl **Jakub Kratochvíl** z 1. třídy a postoupil do semifinále.

Další byly závody atletických přípravek v Hodoníně, které měly dvě kola Krajské ligy. Zde jsme měli přihlášeny dvě skupiny. **Skupina A** skončila na 6. místě s 39 body a **skupina B** skončila na 7. místě s 18 body.

Závěr školního roku jsme ukončili dvěma závody na našem atletickém hřišti. První závod jsem si uspořádala pro minipřípravku. Zde změřili své dovednosti ve skoku dalekém předškoláci a děti z 1. třídy. Další závody jsme uspořádali spolu se starší atletikou. Ve dvou disciplínách spolu soupeřily děti od 1. do 6. třídy.

Během poslední hodiny atletiky jsme zorganizovali procház-

ku přírodou se sladkou tečkou nakonec.

Tímto děkuji rodině **Flíčkové** a **všem nadšeným atletům**.

V dalším školním roce se velmi těším na další zážitky a **nové malé atlety**. Přeji Vám pohodové prázdniny.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

AUTOR: Marie Gavendová - matrikářka

Vážení čtenáři, na základě upozornění, že se tato rubrika rozchází s ustanovením § 11 zákona č. 101/2000 Sb., **o ochraně osobních údajů**, budou **příště zveřejňovány pouze jména narozených dětí a informace o uzavření manželství těch občanů, kteří podepíší souhlas se zveřejněním těchto údajů.** Žádáme tímto občany, kteří by si přáli, aby bylo v této rubrice zveřejněno narození jejich dítěte nebo datum svatby, aby se chodili nahlašovat na matriku Obecního úřadu Čejkovice. Děkujeme za pochopení.

NAROZENÍ

Štoksová Lili Jarmila	Hodová 714
Hykš Mikuláš	Obecní humno 310
Pala Štěpán	Cigánov 505
Grünwald Antonín	Malý Újezd 982
Kot Vilém	Školní 759
Kotová Emílie	Školní 759
Michalicová Kateřina	U Boží muky 315
Sýkorová Apolena	Peckova 65
Balát Filip	Na Padělkách 595

SNATKY

28. 4. 2018	Milan Vrba a Lenka Korábová
19. 5. 2018	Radek Bařina a Zdeňka Mertová
16. 6. 2018	Dan Koliba a Kateřina Šťastná

ÚMRTÍ

Lungová Josefa	Masarykova 176 (roč. 1936)
Král Josef	Wurmova 294 (roč. 1935)
Haluza Pavel	Krátiny 634 (roč. 1950)
Fialová Marie	Wurmova 684 (roč. 1929)
Oto Gavenda	Úzká č.863 (roč. 1965)

KOUPÍM jednobarevný **vlňák** (žinylka) ke kroji. Nabídněte.
Mob.: 724 356 190

BLAHOPŘÁNÍ

V dubnu 2018 oslavila své **90. narozeniny** paní **Marie Hřibová**, V Sadech 256.

S blahopřáním ji navštívil pan starosta Pavel Novotný.

Paní Hřibové přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Kvalitní víno do kvalitních sudů

Řemeslná výroba *Dubových Sudů* v *Rousínově* na Moravě.
Používáme výhradně *dub americký* a *dub francouzský*.

www.sudydsr.cz +420 773 93 23 59
info@sudydsr.cz

ČEJKOVICE 770

To je název nové knihy vydané k výročí obce. Knihu plnou fotografií a osobních pohledů na obec si můžete koupit na radnici a v Obecní knihovně.
Na nákup vám postačí 200 Kč.

DOBROČINNOST

24 051,- Kč. Tolik se vybralo na naší první akci pro NFDO KRTEK.

AUTOR: Kamila Chlebíková

Velké poděkování patří VÁM VŠEM! Všem, kteří nám pomáhali s přípravami a pečením, pořadatelům za možnost udělat tuto akci v rámci Vinných trhů a všem, kteří přispěli ať do kasičky nebo zakoupením přichystaných dobrot či propagačních předmětů. Děkujeme a těšíme se na Vás na další akci!

DOTACE 2018

POSKYTOVATEL:	NÁZEV AKCE:	ČÁSTKA:
 MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR	Dětské hřiště ulice Templářská	400 000 Kč
 Jihomoravský kraj	Obnova kapličky Bolestné Matky Boží	36 000 Kč
 Jihomoravský kraj	Obecní knihovna Čejkovice – vybavení oddělení pro dospělé	50 000 Kč
 Jihomoravský kraj	Dýchací technika pro SDH Čejkovice	149 000 Kč
Evropský sociální fond a státní rozpočet ČR	Veřejně prospěšné práce	k 31.05.2018 207 582 Kč

Naše obec recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevila životnímu prostředí

Loni občané odevzdali k recyklaci 4 635,00 kilogramů starých spotřebičů

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající o přínosech třídění a recyklace elektrozařízení. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrického ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vyřazených elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřadili 4 635,00 kilogramů elektrického. Tím, že jsme ho následně předali k recyklaci, jsme uspořili 47,29 MWh elektřiny, 2 254,55 litrů ropy, 225,95 m³ vody a 2,26 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 10,46 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 47,15 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

V současné chvíli mají Češi prostřednictvím sběrné sítě společnosti ASEKOL k dispozici více než 16 000 sběrných míst. To je pětikrát více než například v ekologicky vyspělém Rakousku. Sběrný dvůr je již v každé středně velké obci. Zároveň ulice a separační stání jsou doplněny o červené kontejnery na drobné elektro. Každý kdo má zájem třídit vysloužilé elektro si může najít nejbližší sběrné místo na www.sberne-dvory.cz nebo na www.cervenekontejnery.cz.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru vysloužilého elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Den Země Hnutí Brontosaurus Čejkovice

Ráno se nás sešla pěkná tlupa...

...a předseda nás vyhnal na skládku! Ale za každou pneumatiku...

...jsme dostali jenom pár špekáčků.

Po táboráku našťěstí začaly padat flaše!

A při Kuličkáde už se zase těšíme na příští rok!

Jooo!!!

STÁRCI A CHASA VÁS ZVOU NA TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY

které se konají v dnech
16. - 21. SRPNA 2018

ČTVRTEK 16. SRPNA

20 hod. – stavění máje

PÁTEK 17. SRPNA

20 hod. – rocková zábava u Myslivny

- hraje skupina MASSAGE

SOBOTA 18. SRPNA

20 hod. – pod májů hraje
cimbálová muzika STUPAVA

NEDĚLE 19. SRPNA

10.30 hod. – hodová mše svatá

14 hod. – krojový průvod obcí

a hodová zábava pod májů

- hraje DH VACENOVJÁCI

PONDĚLÍ 20. SRPNA

14 hod. – krojový průvod obcí

a hodová zábava pod májů

- hraje DH LÁCARANKA

ÚTERÝ 21. SRPNA

20 hod. – hodová zábava pod májů

- hraje DH SOKOLKA

Zveme všechny krojované děti,
mládež i dospělé!

1. STÁREK Marek Pavlík, 1. STÁRKA Markéta Bařinová

1. SKLEPNÍK Jaroslav Mitáček, 1. SKLEPNICE Veronika Pastorková

2. STÁREK Jan Jelínek, 2. STÁRKA Viktorie Martincová

2. SKLEPNÍK Michal Opluštil, 2. SKLEPNICE Kateřina Reháková

